

மற்றுபடியும் உரையாடலொன்றில் பதைத்தியக்காரன் போல தன்னபைப் பற்றியே பிதற்றும் கவிஞன் என்பது போல பழமலய பசேயவூடன், ஓவ்வொரு படபைப் பாலியும் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதாச்சாரத்தில் பதைத்தியங்கள் தாம் : **a bit of lunary is there in all creative mind** என்ற விவாதத்தை முன்

வதைத்தார் பிரம்மராஜன் . முரண்பாடகத்தான் இருக்கும் [மற்றுபடியும் கவிஞர்களாகான :ஓளிவட்டம் “ பற்றி பசேசு எழுந்தது !] தற்போது கவிதை உலகின் “போலிச் செய்தல் “ . போலிச் செய்தல் “ பற்றியும் விவாதம் நடந்தது .

different “ school of verse writing “ _ copying the “model poets “

இவையே சில சமயங்களில் போலிச் செய்தலாகின்றன ! விவாதங்கள் தொடர்ந்து கொண்டேயிருந்தால் தானே வளர்ச்சி ? முடிவு என்ற ஒன்றை எட்டி விடாமல் பதைத்தியம் உளறுவது போல தன்னதைத்தானே பிரஸ்தாபிக்கும் கவிஞன் எப்பட்சமிகப் பிரகஜை உள்ளவனாக இருக்க முடியும் , மலேமும் , கவிதை என்ற வளிப்பாடும் (expression) மக்கள் மொழி சார்ந்ததாக மக்களை அடையச் செய்வதாக இருக்க வேண்டும் என்று பழமலய பசேனார் . தனீர் , சிறுறுண்டிக் குப்பின்னும் விவாதங்கள் தொடர்ந்தன .

புலவளியிலிருந்து அறகைக் குள் இரவம் 7. 30 வரமீ ண்டும்

private poetry / public poetry □

ற்றிய கருத்துக்களை திரும்பி . இந் திரன் , திரும்பலன் மற்றுபடியும் பழமலய் என தொடர்ந்தனர் . ஒரு கட்டத்தில் “டாலி “ என்ற ஓவியர் பற்றிய கருத்துக்கள் மற்றும் குறிப்புகள் என்ற பசே ஆரம்பித்த பிரம்மராஜன் கருவகக் கு பழமலய் முழுமையாக சவி சாயத்தாரா என்பதே களே விக் குறியானது!

Purpose of poetry is to communicate : what do poets communicate?

இந்த

Communicatio

n இல் இருண்மலை இருந்தால் வாசகனின் எதிர்வினை.

இரவம் உணவிறக் குப்பின்னும் தனித்தனி குழுக்களாய்ப் பிரிந்து கவிதை பற்றியே பசேிக்கொண்டிருந்ததே ஒரு சந்தோஷ அனுபவம் . வகைகைச் சலெவியும் அவர் அலுவலக நண்பர்களும் பாடிய சூற்றுச் சூழல் விழிப்புணர்வுப் பாடல்கள் மற்றும் திரும்ப . ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் செய்து காட்டிய மிமிக்ரி முகாமின் சிறப்பு அம்சங்கள் . குறிப்பாக இரண்டாம் நாள் அமர்வின் “அறிக்கை (report) “ மாதிரி , விவாதிக்கப்பட்ட கருத்துக்களையே தனது மிமிக்ரி நிகழ்வில் பயன்படுத்திக் கொண்டது மிக சிறப்பு . பிறகு ஒரு relaxation போல நிறிப்படுத்தப்பட்ட இரண்டாம் games round 1

நிறிப்படுத்தியவர் திலகபாமா . நல்ல சட்டாம்பிள்ளை ! வயது வித்தியாசம் இல்லாத ஒரு சமன் மனநிலையை எல்லோரும் பறெ முடிந்ததே ஒரு புதுமையான அனுபவம் தான் .

உறங்குவதற்கான கட்டாரங்கள் தயார் நிலையில் இருந்தபினும் , உறங்க மனமின்றி ஒரு விவாதங்களதைத்தொடர்ந்தவாறே இருந்தனர் . முகாமிற்கு அன்று இரவம் 12 . 30 மணிக் கு /திட்டார் தொ . ப . பணை அபிமபைபுத்தப்பட்டனர் என்பது இந்த ஆடவைவகாரத்திலிருந்தே ஆரம்பிக்கிறது என்றார் . ஒரு வழியாக கண்கள் சோரிந்து , கட்டாரங்கள் நோக்கி நடந்தன கால்கள் . அதிகக் குளிர் இல்லை . குளிர்ட்டப்பட்ட அறபைலிருந்தது வளி .

